

ningen bliver mindst mulig. Venstre er for tilskyndelse og motivering. Venstre er for, at miljøfremme bliver en del af de markedsøkonomiske parametre. Venstre er imod bureaukrati og tvang.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Til hr. Jens Vibjerg. Nu er det snart på tide, synes jeg, at Venstre kommer med et udspil. Hvad det er, Venstre vil omkring miljøet? Venstre forholder sig hele tiden til de initiativer, der kommer andre steder fra i salen her. De eneste initiativer, der har været, har været initiativer til at afvikle nogle miljøinitiativer som CO₂-afgifter og andre ting. Det er på tide, at Venstre – det kan ikke være, fordi man ikke har ressourcer, Venstre er jo et stort parti – kommer med nogle initiativer, der viser, hvordan Venstre vil forbedre miljøet. For vi er vel enige om, at det ikke står helt så godt til, som vi gerne ville have det.

Når Venstre så forholder sig til denne lovgivning, har man jo hele tiden sagt, at det skal være det frie initiativ, der skal sørge for, at tingene kommer i orden. Det, der sker med denne lovgivning, er jo netop, at man kan skilte med det frie initiativ. Der er jo ikke nogen følgelovgivning i det, men det er sådan, at de, der kan og gør noget, vil fremstå som det, I siger: de har løst nogle problemer.

Venstre kan da kun være interesseret i denne form for lovgivning, hvis man skal følge jeres idégrundlag med, at det skal være op til det frie erhvervsliv selv at foretage tingene og bestemme. Her kan de så få et udstillingsvindue. Det kan da kun være en ting, der kan fremme denne idé.

Ellers vil jeg spørge: Hvad er Venstres plan til, hvordan man får fremmet miljøet? Venstre må snart komme med enten en samlet plan eller nogle konkrete initiativer, vi andre kan forholde os til.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er Enhedslisten, der kalder mig herop. Hvad er det for miljøtiltag, Venstre har og måske har haft?

Jamen jeg vil gerne informere Enhedslisten om, at Venstre ønsker ikke at føre hverken en kvart SF-miljøpolitik eller en halv socialdemokratisk miljøpolitik. Vi har vores egen.

Ét af eksemplerne var biomassehandlingsplanen i sin tid. Vi vil gerne tage nogle ting ud,

hvor vi helt klart fortæller, at her kombinerer vi en række velformulerede målsætninger til en helhed, som alle kan have glæde af. Det er noget, der er både noget kontant i, noget engagement i, hvor befolkningen deltager aktivt, og hvor det ikke er noget, der kommer herindefra som et slags påbud. Jeg synes også, dagens aktuelle sag viser noget om, at industrien og mange andre er i fuld gang på de her områder.

Som Venstres ordfører så rigtigt siger: Vi fører nu en slags minimumsdirektiv ind i systemet. For lige så snart det bliver et påbud, lige så snart det bliver tvang, siger virksomhederne: Så skal vi altså bare lige gøre det, og så vil vi ikke mere.

Hvis hr. Hindrup Andersen var klar over, hvor mange virksomheder der allerede i dag er langt videre end det, forslaget i dag beskriver! Hvorfor skal vi stoppe disse udmærkede initiativer, hvor man for en gangs skyld får befolkningen, den enkelte til at deltage i miljødebatten?

Der er åbenbart partier herinde, der er meget bange for, at fru Jensen og fru Hansen skal begynde at deltage eller den enkelte virksomhed skal begynde at deltage i miljødebatten. Vi ser det som et positivt træk, at vi kan få vendt den rundt, så det bliver noget, der vedkommer alle.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Nu synes jeg selv, at biomasseaftalen måske er et af de største fejlgreb, der er lavet i energipolitikken. Det vender jeg tilbage til en anden gang. Det, jeg synes her, er, at med denne lov får man et udstillingsvindue for alle de virksomheder, der gør de ting, som jeg er helt enig i at der er nogle der gør. De, der ikke gør det, bliver bare udstillet.

Derigennem lægges der et offentligt pres på dem: De skal til at gøre noget. Det, der sker med det her, er jo, at andre erhvervsvirksomheder også kan se, at det er altså nogle få, der ødelægger rygtet for dansk erhvervsliv, hvis man skal tale Venstres sprog.

De bliver udstillet i det her. Samtidig mener jeg, at der selvfølgelig ligger en dynamo i det. Det må hele tiden gælde om at komme på førstepladserne.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor Venstre egentlig er imod det her – andet end at man måske slet ikke har tillid til, at erhvervslivet selv kan løse miljøproblemerne.